mensuram suae bonitatis distribuit. Tunc erit omnis bonitas, omnis beatitudo^a, omnis 800 sufficientia in omnibus. Ad huius vero summae beatitudinis et indeficientis gloriae medio mense post labores huius vitae felicitatem deus Iesus te pervenire faciat, domine desiderantissime et omni honore dignissime^b.

Divitias tribuat veras tibio, David amate, Cum sanctis pariter Christus in arce poli.

199.

Felix episcopus Urgellitanis significat praesente Carolo rege de adoptione et nuncupatione convictum ab erroribus suis se recessisse. Hortatur, ut etiam ipsi in viam rectam redeant.

800 medio mense Iunio.

Cod. S. Mariae Remensis deperditus, cuius copiam Iac. Sirmondus Andr. Quercetano fecita. Edd. Quercetanus col. 998—1004, Frobenius I, 917—919, J 139. — Migne XCVI, col. 881.

IN DEI NOMINE. FELIX, OLIM INDIGNUS EPISCOPUS, DOMNIS IN CHRISTO FRATRIBUS EMANI PRESBYTERO, ILDESINDO PRESBYTERO ATQUE EXSUPERIO, GUNDEFREDO, SIDONIO NECNON ET ERMEGILDO SEU CAETERIS PRESBYTERIS, SIMILITER VITTILDO DIACONO ET VUITIRICO SEU CAETERIS CLERICIS IN PAROCHIA ORGELLITANAE ECCLESIAE DEGENTIBUS, SEU CAETERIS FIDELIBUS ECCLESIAE IN SUPERDICTO COMMISSO COMMORANTIBUS, IN DOMINO DEO PATRE ET IESU CHRISTO, VERO FILIO EIUS, DOMINO AC REDEMPTORE NOSTRO, ET IN SPIRITU SANCTO AETERNAM SALUTEM.

De caetero ad agnitionem vestram reducimus, quia, postquam ad praesentiam domini nostri ac piissimi gloriosique Caroli regis perductus sum et eius conspectui praesentatus, licentiam ab eo, secundum quod et venerabilis domnus Laidradus bepiscopus nobis in Orgello pollicitus est accepimus, qualiter in eius praesentiam in conspectu episcoporum, quos ad se ordinatio gloriosi principis nostri convenire fecerat, sententias nostras, quas ex libris sanctorum habere nos de adoptione carnis in filio Dei seu nuncupatione in humanitate eius credebamus, praesentaremus; qualiter non in violentia, sed ratione veritatis nostra adsertio rata iudicaretur, si ab illis per auctoritatem sanctorum patrum minime repudiarentur. Quod ita factum est.

Nam prolatas a nobis sententias de superdicta contentione, hoc est de adoptione carnis atque nuncupatione, ita illi ex auctoritate de libris sanctorum patrum, id est Cyrilli episcopi et beati Gregorii papae urbis Romae, seu beati Leonis sive et aliorum sanctorum patrum, qui nobis prius incogniti erant, seu per auctoritatem synodi, quae nuper in Roma hac intentione, praecipiente gloriosissimo ac piissimo domino nostro Carolo, adversus epistolam meam, quam dudum venerabili viro Albino abbati Toronensis ecclesiae scripseram, congregata est — in qua synodo, praesente Leone apostolico et cum eo caeteri episcopi numero LVII residentes et plerique presbyteri ac diaconi cum eis in domo beatissimi Petri apostoli — per quorum omnium auctoritatem istas iam dictas sententias nostras, non qualibet ut dictum est violentia, sed ratione veritatis ut oportuit excluserunt.

BSB

10

a) beati T. b) dignissimae T. c) om. T, add. Quercetanus.

^{199.} a) Lemma: Confessio fidei Felicis Orgellitanae sedis episcopi, quam ipse post spretum errorem suum in conspectu edidit, et eis, qui in ipso errore ei dudum consentientes fuerant, direxit. b) Laidracus Querc.

¹⁾ Lugdunensis. 2) anno 799. 3) Aquisgrani medio mense Iunio 800, v. infra p. 344, Vit. Alchv. c. 10 (SS. XV, 190): congregavit synodum magnam episcoporum in Aquisgrani imperiali palatio. 4) Ibid.: usque dum dicta Cyrilli martiris ab Albino sibi directa legit lamentabiliter: Ea natura, quae per diabolum vitiata est, super angelos exaltata est propter triumphum Christi atque ad dexteram patris collocata. 5) III. cf. Mansi Coll. conc. XIII, 1031, Pauli contin. Rom. (SS. rer. Langob. p. 202).